

der har jo været ført en hel Debat derom —, begriber jeg ikke, at man kan fremstille det, som om det ikke er Præsterne, der har forlangt større Løn.

Der kunde være Grund for mig til at opholde mig ved adskillige af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Blang fremkom med, jeg skal dog af gode Grunde ikke gøre det. Men som Kvintessensen af disse Udtalelser ser jeg for mig det ærede Medlem sidde hjemme i sit kolde Studereværelse uden Lys og Varme, indtil disse 55 Ø. bliver tildelt ham fra Ministeriets Side som Kontorholdsgodtgørelse. Jeg kan efter den Fremstilling, der blev givet fra denne Plads, kun tænke mig, at før de 55 Ø. ankom, var der ikke noget i det ærede Medlems Kontor eller Studereværelse, hvad man nu vil kalde det, der kunde tænkes som Lys og Varme, undtagen Solen gjorde sin Ret gældende om Dagen.

Naar det saa fra flere Sider, og ogsaa af det ærede Medlem Hr. Blang, saa stærkt blev sagt, at det var uretfærdigt med dette Angreb paa Præsterne og Kirken, vil jeg gerne ganske kort understrege, at dette at angribe Præsterne og Præstestanden bliver aldrig det samme som at angribe Kirken. Det er noget, jeg paa det bestemteste maa bede det ærede Medlem og Tingets øvrige ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, at disse to Ting forveksles og gøres ens ved alle mulige Lejligheder, hvor de kommer paa Tale.

Det glædede mig, at den højtærede Minister opfattede mine Udtalelser som op rigtigt mente, ganske vist blev der føjet til, at de var ogsaa i høj Grad taget i Agitationens Tjeneste. Man kunde med lige saa stor Ret beskyldte de to Flertalspartier, der nu om lidt vil gennemføre disse Ændringer, for, at de i alt Fald med det ene Øje skæler i den Retning, hvor Agitationen drives. Man kan med lige saa stor Ret hævde det Synspunkt, som den højtærede Minister kan hævde det modsatte. Jeg vil kun understrege, at man vil gennemføre disse Ændringer paa Trods af det største politiske Parti, paa Trods af to politiske Partier. Jeg tænker ogsaa paa Debatten forleden. Der og ved forskellige andre Lejligheder, hvor der har været Tale om kirkelige Spørgsmaal, har man vist Villie til at tage saa lidt som muligt Hensyn til os.

Kan ærede Medlemmer ikke forstaa, at ved at gaa videre paa den Vej skaber man en Kløft mellem den store Mængde af Danmarks Befolkning, som vi repræsenterer, og den Stand, hvis Gerning er for intet eller saa godt som intet at regne, hvis den ikke netop

faar vore Folk, den store Masse, i Tale? Det er Faren ved at eksperimentere paa den Maade, man her gør. Det er snart sagt saadan, at i den halve Snes Aar, jeg har været Medlem af Rigsdagen, er der næsten ved hvert Forslag skabt større og større Utilfredshed med Folkekirken, og det synes mig, jeg vil sige det rent ud, som om Forholdet tilspidtes mere og mere, som om Uenigheden bliver større og større og Afstanden ogsaa mellem de Medlemmer, der ser med Velvillie paa Folkekirkens Bestaaen, og de andre bliver større og større. Vi hørte for nylig det ærede Medlem Hr. Johannes Lou paastaa, at Præsterne ikke var Statstjenestemænd, medens det ærede Medlem Hr. Povlsen — og jeg synes med Rette — hævdede det stik modsatte. Og saadan gør der sig snart sagt paa alle Omraader stærke Modsætninger gældende.

Jeg kan ikke slutte uden at udtale, at alle disse Forhold trænger i høj Grad til at blive taget op til Drøftelse af forstaaende Mennesker, til en Drøftelse, hvor vi kan tale sammen, selv om Opfattelserne af Kirkens Forhold og Kirkens Tjenere kan være ret forskellige. Det er for sent den Dag, naar vi er kommet saa langt fra hinanden, at det ikke kan lade sig gøre.

Formanden: Af Hensyn til den fortsatte Debat maa jeg henstille, at man ikke fjerner sig saa langt fra Lovforslagene, som det sidst har været Tilfældet.

Johannes Lou: Jeg skal hjælpe det ærede Medlem Hr. Kammersgaard paa Gled med Hensyn til hans Afstemning. Det ærede Medlem erklærede selv, at han ved første Behandling havde ment, at Provstelønningerne burde være pensionsgivende, men at der var kommet et nyt Moment ind, idet man vilde hæve ogsaa de Provster, der sad i 3die og 2den Lønningsklasse, op i 1ste. Netop for at lette det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Samvittighed ved Afstemningen har vi delt Forslaget saaledes, at det ærede Medlem med dem af hans Partifæller, der følger det ærede Medlems Indledningsforedrag ved første Behandling, kan komme til at stemme for det retfærdige, at Provstelønnen bliver pensionsgivende.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard var ogsaa inde paa at omtale Præsteforeningen og den Fagforening, den var. Hvis det ærede Medlem vil se en Forskel imellem Præstefagforeningen og de store Tjenestemandorganisationer, saa skulde det ærede Medlem se paa, hvorledes de store